

РЕШЕНИЕ

№ 7730

гр. София, 09.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 28.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **10889** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 АПК, във връзка с чл. 87 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на А. Д., гражданин на Г., роден на 07. 03. 1993 г., с адрес за призоваване: С., [улица], стая 321, срещу Решение № 1665 / 19. 09. 2013 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС.

В жалбата се излагат съображения за нарушения на материалния закон, поради неоснователно приемане, че спрямо него не е налице реална опасност от наказание. Твърди се, че решението е незаконосъобразно, тъй като нямало произнасяне относно сигурността на страната на произход. Моли съдът да постанови съдебно решение, с което да отмени Решение № 1665 / 19. 09. 2013 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС.

Ответникът – председателят на ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ при МС, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С молба вх. № 403/ 12. 02. 2013 г. до Председателя на ДАБ, жалбоподателят А. Д., гражданин на Г., роден на 07. 03. 1993 г., пол – мъжки, по вероизповедание – мюсюлманин, народност – гвинеец, семейно положение – неженен, е поискал закрила. По тази молба е проведено ускорено производство, като решението на интервюиращия орган е отменено с Решение № 4038/17. 06. 2013 г. по адм. д. № 4833 /

2013 г. по описа на АССГ и преписката е върнат на председателя на ДАБ за произнасяне в производство по общия ред, което е завършило с обжалваното решение, с което е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

С жалбоподателя, са проведени интервюта, за което са съставени протоколи от 15. 02. 2013 г., 30. 04. 2013 г. и 17. 07. 2013 г. подписани от чужденеца, преводач и интервюиращия орган. В проведените интервюта жалбоподателят сочи като причина за нежеланието си да се завърне в родината си това, че бил убит брат на съпругата на неговия работодател, за което бил обвинен той и вкаран в затвора.

В откритото съдебно заседание, жалбоподателят се явява лично, като поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Твърди, че разминаванията в бежанската му история се дължи на неразбиране с преводачите в ДАБ.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Решението е връчено на жалбоподателя на 29. 10. 2013 г., а жалбата е депозирана на 06. 11. 2013 г., в преклузивния срок по чл. 87 от ЗУБ и е процесуално допустима.

По същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Преценявайки основателността на молбата с оглед изложените от кандидата причини за напускане на страната по произход, които не обосновават страх от преследване, насилие или нечовешко отношение, председателят на ДАБ, правилно е приел, че молбата е неоснователна.

Настоящата съдебна инстанция, намира че правилно административният орган е обосновал отказ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца, тъй като не са налице материалните предпоставки по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република Б. се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

В конкретния случай, от изявленията на жалбоподателя е видно, че същият не е бил лично преследван в родината си поради своята етническа принадлежност, раса, религия, принадлежност към определена социална група или партия, или поради политическо убеждение.

В проведените интервюта жалбоподателят нееднократно е посочил, че не е преследван в родината си поради своята етническа принадлежност, раса, религия, принадлежност към определена социална група или партия, или поради политическо убеждение. Единствената причина да напусне Г., е че бил обвинен в убийство.

На основание чл. 9 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън страната си на произход или местоживеене по причина на заплахата за неговия живот, сигурност или свобода, поради насилие, възникващо от ситуации като въоръжен конфликт, както и когато е изложен на опасност от изтезание или други форми на нечовешко или унижително отнасяне или наказание и по тези причини не може или не желае да се завърне в страната си на произход или местоживеене. За да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут следва да съществува вероятност за нечовешко или унижително отнасяне при реализиране на наказанието, а такива данни липсват.

В същото време видно от материалите по делото, молбата за предоставяне на статут

на бежанец и хуманитарен статут, се основава единствено на твърденията на жалбоподателя за страха му да не бъде вкаран в затвора. Дори и да се приеме обаче за достоверна историята на жалбоподателя, че не е извършил престъплението за което бил обвинен, страха от преследване за извършено криминално престъпление не попада в приложното поле на ЗУБ, в който не е предвидена закрита за углавни престъпления.

В същото време в бежанската история са налице множество несъответствия и разминавания, които не могат да се оправдаят с неразбиране с преводача и които правят същата тази бежанска история недостоверна.

Видно от интервютата от 15. 02. 2013 г. и 30. 04. 2013 г. жалбоподателят сочи, че бил осъден на 6 години затвор за убийство, но след три месеца платил и го освободили, като напуснал легално границата и отишъл в С., където нямал проблеми да получи паспорт. В същото време, в интервюто от 17. 07. 2013 г. жалбоподателят сочи, че напуснал страната нелегално и то през 2012 г., а е не както на предишните интервюта – през 2009 г., като освен това имал трудности при снабдяването си с паспорт в С..

В проведеното съдебно заседание пък сочи, че няма никакъв спомен колко време е престоял в затвора, което е абсолютно недостоверно с оглед предходните му твърдения.

Разминаванията в така посочената от жалбоподателя бежанска история и факта, че съобразно справка рег. № 01-5272 / 12. 07. 2013 г. на Дирекция „Международна дейност и европейски бежански фонд”, наказанието за убийство е смъртно наказание, макар и същото да не се изпълнява поради наложен мораториум, а не както твърди жалбоподателя, че бил осъден на 6 години затвор, прави абсолютно недостоверни обстоятелства посочени от жалбоподателя, които да водят до основателен страх от преследване.

В същото време, жалбоподателят не представя доказателства, а всъщност и не сочи, че задържането му е станало поради причини от религиозно, политическо или друго естество, за да са налице предпоставките по ЗУБ.

Установената фактическа обстановка не дава основания да се приеме, че той е бил принуден да отпътува от Г. поради реална опасност от тежки посегателства.

Видно от справка вх. № 01-3227 / 29. 04. 2013 г. на Дирекция „Международна дейност и европейски бежански фонд”, правителството постига известен напредък в реформата на сектора за сигурност, въпреки че някои части на силите за сигурност все още действат определени случаи независимо от гражданския контрол. Действително, безнаказаността продължава да е проблем, като правителството е предприело минимални стъпки, за да преследва длъжностните лица извършили нарушения през последните години, но същото не сочи за конкретна заплаха спрямо жалбоподателя.

Наред с преценката на държавата по произход се преценяват и фактите, свързани с личното положение на молителя. А. Д. не е получавал лични заплахи срещу живота и личността си. С оглед на това и тълкуването на Съда на Европейските общности по дело № С-465 от 2007 г., информацията за ситуацията в Г. и липсата на тежки и лични заплахи по отношение на жалбоподателя се обуславя изводът, че не се установяват предпоставките на закона.

Съдът счита за неоснователни и доводите, че липсвало произнасяне по отношение сигурността на страната на произход, тъй като в случая жалбоподателя не се позовава на някакво преследване спрямо него от властите в страната и освен това същия е напуснал легално родината си.

В конкретния случай, от изявленията на жалбоподателя е видно, че същият не е бил лично преследван в родината си поради своята етническа принадлежност, раса, религия, принадлежност към определена социална група или партия, или поради политическо убеждение.

Предвид горното, изложените от кандидата причини за нежеланието си да се върне в страната по произход, не са обусловени от страх от преследване, по смисъла на чл. 8, ал. 1 и чл. 9 от ЗУБ, поради което председателя на ДАБ, правилно е приел, че молбата е неоснователна.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на Административен съд София-град приема, че подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна. Обжалвания административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, в съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Д., гражданин на Г., срещу Решение № 1665 / 19. 09. 2013 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б., в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: